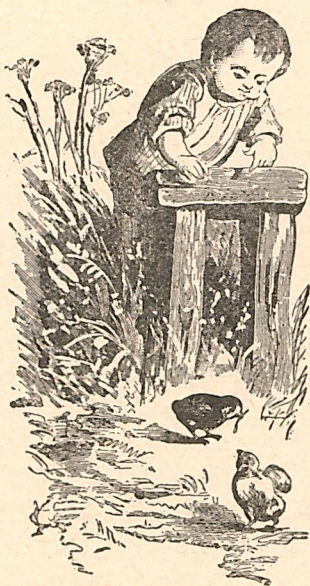

„Конченце,
Жребенце,
Хубавелченце!..

Поскокни,
Потропни,
Я ме погледни!...

Ехъ че си красиво, конче игриво! ...

Дива котка.

О вѣнкашността си дивата котка прилича на домашната. По своята хитростъ и кръвожадностьъ тя я надминава. Единъ нѣмски ловецъ казва, че нито едно животно не може да се сравнява съ нея по силнитѣ ѝ очи, по нейния мирисъ и по умѣнието ѝ да дебне плячката си. Когато ходи на ловъ нощѣ, очитѣ ѝ свѣтятъ като два запалени вѣглена. Тя умѣ много добръ да подушва диритѣ на животнитѣ и съ сполучливи скокове да хваща послѣднитѣ. Краднишкомъ се промѣква къмъ заспалитѣ въ гнѣздото си птички, или къмъ задрѣмалия въ леглото си заекъ, хваща катерици изъ